

Universitatis statuta promovere, & ipsorum graduum solita insignia eis exhibere, utque ad dictos gradus sic per illum promoti postea publice & privatim, etiam in omnibus aliis Universitatibus Studiorum generalium facultates prefatas, interpretari, & alios docere, & de eis disputare, gradui, seu gradibus hujusmodi convenientes actus exercere, ac in omnibus privilegiis, gratiis, favoribus, prerogativis, & indultis quibus alii in predictis, seu aliis Universitatibus, & alibi juxta illarum constitutiones, & mores ad gradus prefatos promoti jure, vel consuetudine utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt in futurum, in omnibus, & per omnia, perinde acsi gradus ipse in Universitatibus hujusmodi juxta illarum mores, & consuetudines rite suscepissent, uti, potiri, & gaudere.

§.5. Necnon moderno, & pro tempore existenti dictae Societatis Praeposito generali, ut per se, vel dd. Collegii, & erectae Universitatis Rectorem, aut alium, seu alios pro salubri, & felici directione dictae Universitatis erectae, ac Rectoris, Magistrorum, Procuratorum, Bidellorum, Nunciorum, & aliorum Ministrorum, & Officialium muneribus, & functionibus modoque, & forma docendi, & alias sua officia exercendi, ac Scholasticorum mantentione, quaecumque statuta, & ordinationes licita, & honesta, ac Sacris Canonibus, & Concilii Tridentini decretis non contraria edere, & promulgare, eaque pro temporum rerum, & personarum qualitate mutare, corrigere, & reformare, seu illa cassare, & abrogare, ac alia de novo edere, & sub illorum observatione poenas ejus arbitrio imponere.

§.6. Dictaeque erectae Universitatis Doctores, Magistros, Lectores, Scholasticos, Procuratores, Bidellos, aliosque Ministros, & Officiales eligere, & amovere, seu electiones factas confirmare licite valeant, auctoritate Apostolica tenore praesentium hujusmodi etiam perpetuo concedimus, & indulgemus.

§.7. Demum bona, & jura a predicto Carolo Archiduce, ut praefertur, Collegio, & illius Universitati per praesentes erectae praedictis concessa, & donata, auctoritate, & tenore praefatis similiter perpetuo applicatis, applicamus, & appropriamus.

§.8. Praeterea in augmentum dotis Collegii, & erectae Universitatis hujusmodi, utque d. Societatis Presbyteri, ac alii inibi pro tempore degentes commodius sustentari valeant, eis de alicujus subventionis auxilio providentes, ultra praedictam tum ut praefertur assignatam aliam pensionem annuam aliorum duorum millium florenorum etiam Remensium, itaut utraque pensio hujusmodi in universum, & insimul ad summam quatuor millium, & ducentorum florenorum similium ascendat, super Monasterii, seu Domus hujusmodi fructibus, redditibus, & proventibus, et si super illis aliae pensiones annuae aliis perso-

nis assignatae existant, ac omnes pensiones hujusmodi insimul eorundem fructuum reddituum, & proventuum medietatem excedant, ac omnes illos absorbeat, pro tempore existenti Rectori, vel alteri Superiori Collegii, & erectae Universitatis hujusmodi vel ejus Procuratori ad hoc ab eo speciale mandatum habenti per pro tempore existens. Monasterii, seu Domus hujusmodi Administratorem, & ejus successores Monasterium, seu Domum hujusmodi pro tempore quomodolibet obtinentes, aut eorundem fructuum, reddituum, & proventuum vicarios, seu alios Monasterii, seu Domus hujusmodi Officiales annis singulis in quatuor terminis singulo videlicet trimestri pro quarta parte pensionis quatuor millium, & ducentorum florenorum hujusmodi prima solutione in principio mensis Januarii proxime praeteriti incipien., & sic deinceps pro quarta parte pensionis quatuor millium, & ducentorum florenorum hujusmodi de trimestri in trimestri in fine ejuslibet trimestris non obstante quacumque mutatione ipsorum fructuum, reddituum, & proventuum, aut bonorum quoruncumque ad Monasterium, seu Domum hujusmodi pertinent, quibuscumque temporibus, vel causis contingente, quam propter ea quocumque modo, aut titulo fieri contigerit, & quatenus eorundem Collegii, & erectae Universitatis fundationi, ac ejusdem Caroli Archiducis ordinationi, ac pensionis hujusmodi reservationibus, Constitutionibus, & assignationibus, praedictis, subreptitiis, irritam, & inanem, nulliusque prorsus roboris, vel momenti esse decernimus, integre persolvendam auctoritate Apost. tenore praesentium hujusmodi pariter perpetuo reservamus, constitutum, & assignamus, decernentesque priorem pensionem a d. Praedecessore, ut praefertur reservatam etiam, non obstante ejusdem Praedecessoris decreto praefato per ipsum apposito, propter praemissa minime cessare, neque priorem pensionem hujusmodi cassatam, vel extinctam esse, aut fore, sed alias juxta prioris reservationis formam, & tenorem in dictis terminis persolvi debere, & in suo robore permanere, perinde acsi decretum Praedecessoris hujusmodi appositum ab initio non fuisset.

§.9. Ac praesentes literas nullo tempore de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostrae, vel alio quovis defectu notari, seu impugnari posse, sicque in praemissis universis, & singulis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & definiti debere, irritum quoque, & inane si secus super his a quocumque quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari, necnon Administratorem praefatum, & Monasterii, seu Domus hujusmodi pro tempore existentem ad integram solutionem pensionis qua-

Praeposito generali d. Societatis dat facultatem statuta pro illius felici regimine edendi.

Le Doctores & Officiales omnes eligendi.

Bona per Carolum Collegio donata, hic Pontifex perpetuo eidem applicat.

Annuumque redditum assignat.

Clausulas hujus Constitutionis praefativas apponit.

quatuor millium, & ducentorum florenorum praedictis Rectoris, vel Superiori Collegii, & erectae Universitatis hujusmodi facien. juxta posterioris reservationis, constitutionis, & assignationis praedictarum tenorem fore efficaciter obligatos, ac volentes, & eadem auctoritate Apostolica stantes, quod illa ex Administratore, & successoribus praefatis, qui in dictis terminis, vel saltem intra triginta dies illorum singulos immediate sequen. pensionem quatuor millium, & ducentorum florenorum hujusmodi per eum tunc debitam non persolverit, lapsis diebus eisdem sententiam excommunicationis incurrat, a qua donec Rectori, vel Superiori Collegii, & erectae Universitatis hujusmodi, vel eorum Procuratori praefatis de pensione quatuor millium, & ducentorum florenorum hujusmodi per eum tunc debitam integre satisfactum, aut alias cum dictis Rectore, seu Superiore vel eorum Procuratore praefato super hoc amicablem concordatum fuerit, praeterquam in articulo mortis constitutus, absolutionis beneficium nequeat obtinere. Si vero per sex menses dictos triginta dies immediate sequen. sententiam ipsam animo quod absit subinverit indurato, ex tunc effluxis mensibus praedictis ipsi regimine, & administratione Monasterii, seu Domus hujusmodi perpetuo privatus existat, illudque, seu illa vacare censeatur eo ipso.

§.10. Quocirca venerabilibus fratribus nostris Salzburgeni, & Amerinensi Episcopis, ac dilecto filio causarum Curiae Camerae Apostolicae generali Auditori per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi vel quo, aut unus eorum per se vel alium, seu alios, faciant pensionem quatuor millium, & ducentorum florenorum hujusmodi Rectori, vel Superiori, vel eorum Procuratori praefatis juxta posterioris reservationis, constitutionis, & assignationis, & decreti tenorem integre persolvi, & nihilominus quemlibet ex administratore Monasterii, seu Domus, & successoribus suis praefatis, quem hujusmodi excommunicationis sententiam incurrisse eis constiterit, quoties super hoc pro parte Rectoris, vel Superioris praedictorum fuerint requisiti, cassam

Exequatur quoque deponat.

praesentes, & in eis contenta quaecumque solemniter publicantes, tamdiu Dominici, & aliis festis diebus in Ecclesiis. dum major inibi populi multitudo ad divina convenerit, excommunicatum publice nuncient, ac faciant, ab aliis nunciari, ac ab omnibus arctius observari, & evitari, donec Rectori, vel Superiori, aut Procuratori praefatis de pensione quatuor millium, & ducentorum florenorum hujusmodi tunc debita fuerit integre satisfactum, ipseque excommunicatus ab hujusmodi excommunicationis sententia absolutionis beneficium meruerit obtinere. Contradictores per censuras, & poenas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia appellatione postposita compescendo.

§.11. Non obstantibus voluntate priori, & ordinationibus nostris praefatis, necnon Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Monasterii, seu Domus, & illius Ordinis, ac Universitatis praefatarum, iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque. Aut si Administratori, & Successoribus suis praefatis, vel quibusvis aliis communiter, vel divisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod ad praestationem, vel solutionem pensionis alicujus minime teneantur, & ad id compelli, aut quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas, non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

§.12. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae absolutionis, erectionis, institutionis, suppositionis, submissiois, indulti, applicationis, appropriationis, reservationis, Constitutionis, assignationis, decreti, voluntatis, statuti, & mandati infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romae, apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicae 1585. Kalend. Januarii, Pontificatus nostri Anno I.

Contrariis quibuscumque derogat.

Sanctionem penalem subicit.

Dat. P. Au. I. 1. Januarii.

S,

ABUSI quidem patientia tua, LECTOR AMICE, diuturna quatuor annuorum expectatione videmur. Etenim, quum anno millesimo septingentesimo quadragesimo septimo Tomi Quarti Partem Quartam hujus nostrae collectionis ediderimus, nunc tantum alterum Volumen publici Juris facimus. Hanc tamen diuturnitatem nostrae negligentiae ne immaturo nimis iudicio tribuas precor. Vulgatis enim eadem Tomi Quarti Parte Quarta Constitutionibus, quas Sixtus Quintus primis tribus Pontificiae suae administrationis annis edidit, prosequendo operi manum continuo apposueramus, & jam ceteras ab eo latas Constitutiones praelo subjeceramus; Cum fortuito casu nonnullae aliae ejusdem Pontificis Bullae ad manus nostras devenire, quas omittas fuisse doluimus. Opus promovebat, vehementerque urgebat Vir Clarissimus JOANNES FRANCISCUS BANCHERIUS, qui summa industria, & vigilantia Pontificio Aulario praefectus; agrè ferens tandem Literariam Republicam, Historiae Ecclesiasticae studiosos, Pontificiaeque Auctoritatis propugnatores hujus generis monumentis defraudari. Sed cum Constitutionum, quae nostram cognitionem effugerant, numerus in dies augetur; Satis diligenter perlustrata non fuisse Regesta suspicari sumus, & fortasse alias adhuc in Romanae Ecclesiae Archivis delitescere Pontificias Bullas, quas nostrae collectioni addere, necessarium foret. Confugimus itaque ad laudatissimum Virum precantem, Regesta omnia ubique locorum diligentius perquiri juberet. At ille pro singulari, quo fervet, bonarum artium, Historiae cum sacrae, tum prophanae, scientiaeque studio, omnia, quotquot sunt, Archiva adiri, Regestaque diligentissime pervolvi, exscriptaque magnam impensam Bullarum omnium Sixti, Successorumque Pontificum exempla ad nos deferri mandavit. Hinc factum est, ut Quinquaginta Bullae Sixti Quinti, quae Nobis antea ignotae fuerant, excriberentur, & sequenti Appendice comprehenderentur.

Hoc autem Vir Cl. edoctus exemplo Regesta quoque perquiri iussit illorum Pontificum, quorum Bullas vulgata jam Volumina complectuntur, & si quae Amanuensium oculos fugerunt, describi: itant certa fide spondere non dubitemus, nihil imposterum praetermissum iri, quod publica notitia dignum videatur.

Quo vero opus hoc omnibus absolutum numeris in lucem proferatur nonnullos praclarissimos Viros Pontificiae auctoritate designari impetravit BANCHERIUS, qui huic editioni praesent, si sunt, eosque honoris causa nomino, LUDOVICUS DE VALENTIBUS Protonotarius Apostolicus, qui acceptam a majoribus suis, ac potissimum ab immortalis Viri FERDINANDO Patruo gloriam suam doctrina, ac virtute singulari cumulavit. Omittimus hoc loco recensere, quam egregie praecleara munia ipsi a Summis Pontificibus demandata sustineat, & quanta cum laude Promotoris Fidei, ac R. C. A., & Fiscus Advocati officio perfungatur; NICOLAUS ANTONELLUS Latinarum, Graecarumque Literarum peritissimus, quem Literati omnes ob insignia monumenta in lucem edita magnopere commendant, & posteritas admirabitur; MARIUS MAREFUSCUS, quem hisce diebus Sacrae Congregationi Rituum à Secretis constitutum pro illius doctrina, Rerumque Liturgicarum peritia, boni omnes unanimi consensu gratulantur, Tantis praesidibus, LECTOR BENEVOLE, optimo jure sperandum est, fore ut Opus hoc non solum absolutissimum, sed etiam brevi tempore perficiatur. Nunc seriem temporum prosequentes eas, quae à Clemente VIII. ad Clementem IX. interjacent Constitutiones, servato Voluminum ordine, vulgabimus. Habes nostro praelo jam vulgatas Bullas Pontificum, qui Clementi IX. successere; habes etiam, quas ediderunt Pontifices, qui Petri Sedem tenuerunt ab ævo Sancti Leonis Magni, usque ad secundum Clementis VIII. annum. Nunc vulganda supersunt, quas tulere Clemens ipse VIII. à tertio sui Pontificatus anno ad diem obitus, Leo XI., Paulus V., Gregorius XV., Urbanus VIII., Innocentius X., Alexander VII., & Clemens IX., ut haec collectio, quam à Sancto Leone sumus exortiti, nostris temporibus concludatur. Quum primum verò haec à Nobis confecta fuerint, uno alterove Volumine Bullas omnes, quae in vulgatis desiderantur, publicaque notitia digna videbuntur, complectemur. Puto enim, Te, LECTOR AMICE, oblitum minime fuisse illorum, quae in primo collectionis nostrae Volumine praefati sumus. Fruere itaque nostro labore, moramque patere, quam tuo com modo interponere necesse fuit, Vale.

AP-

AD CONSTITUTIONES SIXTI PP. QUINTI.

I.

Ex Regest. in
Secr. Cam. Ap.

Erectio Parochialis Ecclesiae S. Joannis Baptistae in loco de Almerin a Regia Cappella distincta cum assignatione dotis pro Rectore, duobus Cappellanis, ac Theaurario.

SIXTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Venerabili Fratri Archiepiscopo Ulixbonen. salutem, & Apostolicam benedictionem.

Exordium.

Congruit, & convenit honestati, ut ea quae de Romani Pontificis gratia processerunt, licet ejus superveniente obitu Litera Apostolica desuper confecta non fuerint, suam sortiantur effectum.

Joannes Primus Rex Cappellam de Almerin exigerat.

§. 1. Dudum siquidem se. me. Gregorio PP. XIII. Praedecessori Nostro pro parte charissimi in Christo Filii Nostri, tunc sui, Philippi Portugalliae, & Algarbiorum Regis Illustris exposito: Quod, postquam antea clarae memoriae Joannes Primus ejus nominis ditorum Regnorum Rex quaedam Palatia in loco de Almerin Ulixbonen. Dicec. aedificari, & in illis unam Cappellam erigi, & institui fecerat; eidemque Cappellae decimas quarundam terrarum, & possessionum tunc incultarum, certoque alios fructus, & decimas, quae in sui tunc, & pro tempore existentium Regum Portugalliae Cappellani majoris, ac duorum Cappellanorum, qui in dicta Cappella Divina officia celebrarent, sustentationem cedebant, Apostolica auctoritate perpetuo uniri, seu applicari, & appropriari obtinuerat; & ab inde usque ad tempus similis me: Joannis III. eorundem Regnorum Regis praedictus Cappellanus major fructus, & decimas hujusmodi pro se, & ditorum Cappellanorum sustentatione ad ejus libitum & arbitrium recipere, & exigere consueverat; ac Venerabilis frater noster tunc suus Joannes Archiepiscopus Braccaren., tunc in minoribus constitutus, de dicti Joannis III. Regis, & ejus tunc Cappellani majoris consensu fructus, & decimas hujusmodi dicta auctoritate sibi, quoad viveret dumtaxat, concedi, & reservari obtinuerat, illosque longo tempore perciperat; Et in loco praedicto plures aliae aedes fabricatae fuissent, & plures habitatores ibi convenissent, nec possent in Regia Cappella ob illius angustiam, aut alias, Missas, & alia Divina officia commode audire: dictusque Joannes III. Rex volens salutem aliorum incolarum dicti loci consulere, unam Ecclesiam a Cappella praedicta separatam, & distinctam, in qua incolae praedicti ad Missas

Joannes III. pro incolatum commodo aliam Cappellam a Regia distinctam exavit.

Bull. Rom. Tom. V. Par. I.

Sacrificium, & alia Divina officia audientum convenirent, de licentia Ordinarii fundari, & constitui fecerat, & curaverat; Nec non similis me: Henricus ditorum Regnorum Rex attendens, quod praesbyteri, qui in dicta Ecclesia noviter constructa curam animarum Incolarum hujusmodi exercebant, nullum aliud stipendium, aut redditum habebant, quam oblationes, quas Incolae praedicti pro vivis atque defunctis sponte offerebant: quodque populus in dicto loco in dies magis crescebat, & tam Incolarum, quam Curialium, & aliorum Curiam pro tempore Regum Portugalliae sequentium, & in eundem locum affluentium animarum cura, ob paupertatem dictae Ecclesiae, unitos, annexos, & incorporatos, ac eidem Joanni Archiepiscopo tunc in minoribus constituto concessos, & reservatos, ut praefertur, ad valorem annuum quadringentorum ducatorum auri de Camera tunc accedentes, cum primum concessionem, & reservationem dicti Joanni Archiepiscopo factas praedictas per illius obitum, seu alias quovis modo cessare contingeret, ab ipsa Cappella perpetuo separari, & dismembrari, ac dictam Ecclesiam in Parochialem Ecclesiam ejusdem loci, & illius districtus, ac illorum Incolarum, & habitatorum sub Invocatione Sancti Joannis Baptistae cum Fonte Baptifinali, & aliis Parochialibus insignibus pro Praesbytero seculari futuro ipsius Ecclesiae Rectore, qui curam animarum Parochianorum ejusdem exercere, & ipsis Parochianis Sacramenta Ecclesiae ministrare, aliasque ipsi Ecclesia in divinis inservire; nec non in eadem Ecclesia duo perpetua simplicia servitia sacerdotalia, & personalem residentiam requirunt Beneficia Ecclesiastica pro duobus inibi futuris beneficiatis perpetuis, qui dictum Rectorem in exercitio curae animarum, & Sacramentorum praedictorum administratione, ac divinarum officiorum celebratione coadjuvare; quique ac etiam Rector missas, & alia divina officia ab ipso Henrico Rege, seu loci Ordinario ordinanda celebrare tenerentur; & insuper unum simplex Officium Ecclesiasticum, Theauraria nuncupandum, pro uno Praesbytero aut Ecclesiastico seculari Theaurario nuncupando, qui paramentorum, & ornamentorum, ac rerum cultui divino necessariorum curam haberet; nec non in dicta Cappella unam perpetuam Cappellaniam sine cura pro uno perpetuo Cappellano, qui inibi personaliter residere, & juxta ordinationem Regis Portugalliae pro tempore existentis missas diebus per dictum Ordinarium statuendis celebrare, & curam ipsam Cappellam ab immunditiis purgandi, seu purgari faciendi, habere deberet, & teneretur, similiter perpetuo erigi, & institui, ipsaque

Henricus Rex erectam a Jo. III. Cappellam Parochiam constituitur cur. vic. Praebendarijs nonnullis instruit pro Rectore, duobus Cappellanis, Theaurario, &c.

V

Eccle.

Ecclesiasticis Beneficiis Theſaurariae, ac Cappellanae ſic erectis, & inſtitutis pro eorum dote, ac fabricae reparatione, & maintenance paramentorum, & ornamentorum Eccleſiaſticorum, aliorumque divino cultui neceſſariorum emptione omnes & ſingulos fructus, & decimas praedictas arbitrio Henrici Regis, ac ſeu Ordinarii praedictorum distribuenda, & cuique Eccleſiae, Beneficiorum, & Theſaurariae, ac Cappellanae praedictorum assignanda; Nec non quaecumque alia bona mobilia, & immobilia ipſis Eccleſiae, beneficiis, & Theſaurariae per dictum Henricum Regem, & Succellores ſuos, ac etiam quocumque alios pro tempore quomodolibet relicta itidem perpetuo applicari, & appropriari; ac etiam limites ipſius Parochiae a praedicto Ordinario poſſe deſignari; nec non Juſpatronatus, & praefentandi perſonas idoneas ad Eccleſiam, Beneficia, Theſaurariam, & Cappellaniam huiusmodi loci Ordinario aut Romano Pontifici illorum pro tempore occurrente vacatione, & apud Sedem Apoſtolicam, & per Ordinarium, aut Romanum Pontificem praedictum ad praefentationem huiusmodi inſtituendas, praedicto Henrico, & pro tempore exiſtenti Portugalliae, & Algarbiorum Regi pariter perpetuo reſervari, & concedi; aliaque ab eorum Praedeceſſore obtinuerat, prout in Literis Apoſtolicis deſuper conſectis plenius continetur.

§.2. Et in eadem expoſitione ſubjuncto, quod licet Literae praedictae Ordinario praefentatae fuiffent, ac conſeſſio, & reſervatio fructuum, & decimarum eidem Joanni Archiepiſcopo factae per provisionem de eius perſona tunc Eccleſiae Braecharen. certo modo paſtoris ſolatio deſtituta factam, & muneris conſecrationis ſuſceptionem, ceſſaſſent; nihilominus ad distributionem fructuum, & decimarum, illorumque assignationem Parochiali Eccleſiae, Beneficiis, Theſaurariae, & Cappellanae praedictis eatenus deventum non fuerat; Nec Reſtor, aut Beneficiati, vel Theſaurarius, vel Cappellanus in Eccleſia, & Cappella huiusmodi inſtituti fuerant, & propter ſtatus Regnorum Portugalliae mutationem ceſſabant cauſae, propter quas praemiſſa diſpoſita, & ordinata fuerant; & propterea idem Philippus Rex deſiderabat eadem praemiſſa pro tunc temporis exigentia in parte moderari.

§.3. Quare pro parte dicti Philippi Regis eidem Gregorio Praedeceſſori humiliter ſupplicato, quatenus in eiſdem praemiſſis opportune providere, de benignitate Apoſtolica dignaretur, praedictus Praedeceſſor, qui ad reddituum beneficiorum Eccleſiaſticorum decentem moderationem juxta eorumdem ſtatus exigentiam, & prout vota Catholicorum Regum expoſcebat, libenter intendebat, dictum Philippum Regem a quibulvis excommunicationis, &c. nec non dictarum Literarum tenorem pro expoſſis habens, huiusmodi ſupplicationibus inclinatus ſub Datum V. Idus Martii

Pontificatus ſui Anno XIII. voluit, & conſeſſit Fratemitati tuae committi, & mandari, ut Parochiali Eccleſiae pro illius Reſtoris pro tempore exiſtentiſtatione quinquaginta cruciatis monetae Portugalliae in pecunia numerata, ac duos tritici, & alios duos hordei modios, nec non ſex cantara olei annuatim valorem annuum centum ducatorum auri conſtituentia, ac duas ex quatuor partibus oblationum pedis Altaris, vel alias nuncupatarum, eidem Parochiali Eccleſiae, illiſque Miniſtris a Chriſtiffidelibus pie erogandarum, uni autem ex dictis duobus beneficiis, ut praefertur erectis, pro illius perpetui beneficiati, qui omnia & ſingula in dictis Literis contenta adimplere deberet, & teneretur, ſuſtentatione triginta cruciatis etiam in pecunia numerata, ac duos tritici, & unum hordei modios, nec non alteram ex duabus remanentibus oblationum partibus annuatim valorem annuum ſexaginta ducatorum aude ca. excedentes; Theſaurario vero alios triginta cruciatis ſimiles in pecunia numerata, & unum tritici modium, & reliquam tertiam partem oblationum praedictarum valorem annuum quinquaginta duc. ſimilium excedentes, ac pro fabrica, & reparatione Eccleſiae, & paramentorum, aliorumque neceſſariorum triginta cruciatis ſimiles; Cappellanae aut Praeſbyteris, pro illius perpetuo Cappellano, qui miſſam quotidie, excepto uno die in qualibet hebdomada, celebrare, aliaque in dictis Literis expreſſa adimplere, ac viſitationi, correctioni, & obedientiae Cappellani majoris Regum Portugalliae ſubiacere deberet, pro illius maintenance quinquaginta Cruciatos ſimiles itidem in pecunia numerata, ac duos tritici modios etiam annuatim ſeptuaginta duc. ſimilium valorem annuum excedentes; Reſiduum vero fructuum, & decimarum praedictorum ducentos ducatos ſimiles annuatim non excedens Cappellae Regum Portugalliae nuncupatae in Civitate Ulixbonen. inſtituta in diſtributiones quotidianas Praeſbyteris, & Eccleſiaſticis actu illi inſervientibus manualiter erogandas, vel altari praedicto loco per dictum Philippum Regem deſignando convertendum, altero ex dictis duobus beneficiis ſuppreſſo, & extincto, ac reliquis omnibus in dictis Literis contentis ſalvis remanentibus, perpetuo applicare, & appropriare auctoritate Apoſtolica curares; Non obſtantibus Literis praedictis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cateriſque contrariis quibulcumque.

§.4. Ne autem de abſolutione, voluntate, & conſeſſione praedictis pro eo, quod ſuper illis ipſius Praedeceſſoris, eius ſuperveniente obitu, Literae conſectae non fuerunt, valeat quomodolibet haſitari, ipſeque Philippus Rex illarum fruſtretur effectum; volentes, & ſimiliter Apoſtolica auctoritate decernentes, quod abſolutio, conſeſſio, & voluntas Praedeceſſoris huiusmodi perinde a dicta die Idus Martii ſuum ſortiantur effectum, ac ſi ſuper illis ipſius Praedeceſſoris

Reſtoris, Cappellani, ac Theſaurarii praefentationem ſibi, ſuiſque Succelloribus reſervavit.

Quae tamen cum temporibus Philippi II. Regis expoſitioni deſignata non fuerint, idem Rex alio modo providere petiit a Gregorio XIII.

Quare Gregorius Papa Archiepiſcopo Ulixbonen. mandavit, ut eam dotem modo tunc deſignato unicuique conſtitueret.

Cum tamen Apoſtolicae litterae ſuper hoc non fuerint expedite.

deceſſoris Literae ſub ejuſdem diei Datum &c. conſectae fuiffent, prout ſuperius enarratur; quodque praefentes literae ad probandum plene abſolutionem, voluntatem, & conſeſſionem Praedeceſſoris huiusmodi ubique ſufficiant, nec ad id probationis alterius adminiculum requiratur; eidem fratemitati tuae &c. mandamus, quatenus fructus, & decimas praedictas juxta voluntatem, & conſeſſionem Praedeceſſoris huiusmodi auctoritate noſtra applicare, & appropriare procuret.

§.5. Non obſtantibus omnibus ſupra dictis.
Datum Romae apud S. Petrum &c. Kal. Maii Pontificatus Noſtri Anno Primo.

Sixtus PP. eidem Ulixbonen. Archiepiſcopo committit, ut omnia juxta Gregorii memorati exequatur.

Dar. die. Maii 1585. An. I.

Ex Regiſtro Secr. Brevis.

I I.
Conſeſſum a Paulo PP. III. Anconitanae Communitati jus eligendi, amovendique Notarios pro Cauſis Civilibus confirmat.

Innovationem Apoſtolicarum Conſtitutionum ſuper regimine ejuſdem Anconitanae Civitatis, & Confirmationem Privilegiorum ejuſdem Civitatis hac die 8. Octobris anni 1585. edidimus ſuo loco Tom. IV. Par. IV. pag. 150. num. xvi.

Dilectis Filiis Antianis, ac Communitati, & Hominibus Anconitanis.

SIXTUS PAPA QUINTUS

Dilecti Filii Salutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Exordium ab Anconitanorum erga Apoſtolicam Sedem meritis petitum.

Guido Aſcanius Cardinalis Sfortia de mandato Pauli III. Communitati Anconitanae juſt reſtituit Notarios pro cauſis civilibus eligendi.

Laudabilis conſtantia, qua hanc Apoſtolicam Sedem ſemper obſervaviſti, promeretur, ut, quae Romani Pontifices Praedeceſſores noſtri in veſtri commodum conſeſſerunt, approbemus, ac perpetuae firmitatis robur adjiciamus.

§.1. Sane per Dilectos Filios Comitum Joannem Baptiſtam de Ferretis J. V. Doctorem, ac Franciſcum Todinum Oratores veſtros ad nos, diſtamque Sedem deſtinatos nuper nobis expoſitiſti, quod alias bo: me: Guido Aſcanius S. Mariae in Via-Lata, tunc Sanctorum Viti, & Modesti Diaconus Cardinalis de S. Flora nuncupatus S. R. E. Camerarius, de mandato ſe: re: Pauli Papae III., ſui Camerariatus officio, nec non ex Decreto in Camera Apoſtolica facta, Vos, veſtramque Communitatem in eum ſtatim, in quo ante annum 1532. quomodolibet eratis, & erat, reſtituit, reſpoſuit, & plenarie reintegravit, & inter alia, quod ex Notariis diſtae Civitatis per Vos, diſtamque Communitatem ad libitum ponendis, & amovendis, qui coram Gubernatore, Locumtenente, & Auditoribus ſuis, nec non Judice appellationum civilium, in cauſis civilibus tantum, quaecumque acta, ſcripturas, & alia neceſſaria conſcriberent, cum ſolitis ſalaris, & emolumentis eligerentur, & deputarentur, plenam facultatem conſeſſit.

§.2. Ac poſtmodum ſe, re, Julius Papa III., ac Paulus IV., nec non Pius etiam IV., ac Pius V., & ultimo loco Gregorius XIII. Romani Pontifices Praedeceſſores noſtri, reſtitutionem, reſpoſitionem, reintegrationem, & ordinationem huiusmodi approbarunt, & confirmarunt, ac perpetuae, & inviolabilis firmitatis robur adjicerunt, illaſque innovarunt, prout in dicti Guidonis Aſcanii Cardinalis, ac Praedeceſſorum praedictorum Literis plenius continetur.

§.3. Petentes reſtitutionem, reintegrationem, & conſeſſionem huiusmodi facultatis ponendi, & amovendi Notarios Civiles pro illius ſubſiſtentia ſumiori per Nos, diſtamque Sedem approbari, & confirmari.

§.4. Nos itaque Praedeceſſorum praedictorum Literas hic pro ſufficienter expoſiſti, & inſerſti habentes, Motu proprio, & ex certa noſtra ſcientia, ac de Apoſtolicae poteſtatis plenitudine, approbamus, & confirmamus, ac perpetuae, & inviolabilis firmitatis robur adjicimus, illaſque innovamus, nec non firmiori pro cautela facultatem deputandi Notarios civiles huiusmodi, qui coram Gubernatore, & Locumtenente, nec non Auditoribus ſuis, ac Judice appellationum civilium in cauſis civilibus tantum quaecumque acta civilia, ſcripturas, & alia neceſſaria, ſicut praefertur, recipiant, & deſcribant, ac in notas, & regetra redigant, cum ſolitis ſalaris, & emolumentis, nec non illos ad libitum ponendi, & amovendi, quatenus in poſſeſſione huiusmodi deputandi exiſtatis, de novo concedimus, & indulgemus; omneſque, & ſingulos, tam juris, quam facti defectus, ſi qui forſan intervenerint in eiſdem, ſupplemus.

§.5. Sicque, & non aliter per quocumque Judices, & Commiſſarios, etiam S. R. E. Cardinales, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judiciari, & diſſidiri debere, ac irritum, & inane quidquid ſecus ſuper his a quoquam, quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

§.6. Mandantes Venerabilibus Fratribus Anconitano, & Aſculano Episcopis, quatenus ipſi, vel duo, aut unus eorum per ſe, vel alium, ſeu alios praefentes Literas, & in eis contenta quaecumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte veſtra fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, Vobis, & Deputatis veſtris in praemiſſis omnibus, & ſingulis efficacis deſenſionis praſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra Vos eiſdem praefentibus Literis, omnibus, & ſingulis in eis contentis pacifice frui, & gaudere; non permitteſtes Vos, aut Deputatos veſtros, ſeu veſtrum aliquem contra praefentium tenorem, quomodolibet indebite moleſtari, perturbari, vel inquietari. Contradiſtores quoslibet, & inobedientes, ac rebelles, etiamſi

Huiusmodi reſtitutionem approbarunt Succellores Pontifices.

Eam confirmari a Sixto Anconitanorum Oratores eſſigilant.

Confirmat innovatque Sixtus.

Sicque in perpetuum obſervari jubet.

Executores huius Conſtitutionis deſignat Episcopos Anconitanum, & Aſculanum.

Obstantibus derogat.

Dat. die 8. Octob. 1585. An.

Ex Regest. in Secr. Breve.

Gregorius XIII. mandavit Episcopis Portugallie, ut per Superiores Regulares Monialium...

etiam si Episcopali, vel majori perfurgeant dignitate, per quascumque censuras, & penas Ecclesiasticas, ac etiam pecuniarias, arbitrio suo, imponen., moderan., & applican. opportune postposita, compescendo, ac legitimis super his habendis, servatis processibus, sententias, censuras, & penas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

§. 7. Non obstantibus premissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis Legatis, Vice-Legatis, Gubernatoribus, Auditoribus, Commissariis, ac aliis quibusvis personis, ac locis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis Clausulis, & Decretis, etiam Motu proprio, quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis eorum tenores, ac si de verbo ad verbum infererentur, presentibus, pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus, communiter, vel divisim, ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per Literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem.

Datum Romae apud Sanctum Marcum sub Annulo Piscatoris die 8. Octobr. 1585, Pontificatus nostri Anno primo.

III.

Committitur Archiepiscopis, & Episcopis Regnorum Portugallie, & Algarbiorum, ut Monasteria Monialium suarum Dioecesum visitent, appositaque Cratibus ferrea lamina, nonnulla statuunt super Locutoriis, Colloquiisque earumdem Monialium.

Venerabilibus Fratribus universis, & singulis Archiepiscopis, & Episcopis in Portugallia, & Algarbiorum Regnis, illorumque Dominis constitutis.

SIXTUS PAPA QUINTUS

Venerabiles Fratres salutem, & Apostolicam benedictionem.

§. 1. Cum sicut accepimus, licet fel. rec. Gregorius Papa XIII. Prædecessor noster accepto per eum, quod decens clausura, & pia regularia Instituta in perisque Monasteriis Sanctimonialium istorum Regnorum, & Dominiorum ex frequentibus colloquiis secularium, & Ecclesiasticarum, etiam Regularium Personarum cum ipsis sanctimonialibus in dies

relaxabantur, religiosaque animorum Sanctimonialium earumdem tranquillitas perturbationem patiebatur, ac dum colloquiis hujusmodi assistebant, tempus ad debita, necessariaque servitia intra earum clausuram exolvenda, inaniter, & infructuose terebatur, & exinde bona ipsarum sanctimonialium famæ, & opinionis præjudicium oriebatur, vobis dederit in mandatis, ut in vestra quisque Civitate, & Dioecesi, vocatis, & adhibitis Superioribus singulorum Monasteriorum eorumdem, clausuras diligenter inspicere, & quæ circa eas corrigenda, & reformanda forent, corrigere, & reformare, aliaque tunc expressa facere, & exequi curaretis, prout in ipsis Prædecessoris literis in forma Brevis plenius dicitur contineri.

§. 2. Et qui vestrum ad Mandati hujusmodi executionem procedere voluerunt, varias difficultates in executione ipsa repererint, & compertum fuerit, per dictas literas incommodis ante dictis non plene fuisse consultum, nec absque aliis forsitan gravioribus, & Monasteriorum prædictorum detrimento observari posse.

§. 3. Nos commodiori alia ratione honestati, & debita clausura Monasteriorum eorumdem, ac quieti, & opinionis Sanctimonialium in illis Altissimo famulantium prospectum iri cupientes, literarum prædictarum tenores presentibus pro expressis habentes, ac quidquid illarum vigore, quod presentibus adverteretur, factum, gestum, & ordinatum fuit, moderantes, & revocantes, fraternitati vestre, presentium auctoritate, committimus, & mandamus, quatenus in vestra quisque Civitate, & Dioecesi, adhibitis Superioribus singulorum Monasteriorum prædictorum, cujusvis Ordinis illa fuerint, etiam Militiarum, exempta, & Apostolica Sedi immediate subiecta, universis, & singulis eorum Abbatissis, seu Priorissis, ac ipsis Superioribus, sub suspensionis a voce activa, & passiva, & privationis officiorum eo ipso incurrenda, si contra fecerint, aliisve poenis vestro arbitrio incurrendis præcipere, & mandare, ut in singulis Locutoriis Monasteriorum suorum ante ferreas crates a parte interiori lamina item ferream exiguis foraminibus, quæ austeris calamum dumtaxat capiant, conspersum configi faciant, & confixum perpetuo retineant, ita tamen, ut liceat ipsis in lamina hujusmodi exigua habere fenestram, portula etiam ferrea, clausam, cujus clavem Abbatissa, seu Prior habeat, & fenestram hujusmodi aperire, quando Superior Monasterii illud, illiusque Moniales visitaverit, aut solitas electiones celebraverit, sive examen Novitiarum ante professionem per vos fuerit faciendum, vel quando propinqui ipsarum Monialium usque ad secundum gradum inclusive admittendi erunt ad colloquium cum ipsis Monialibus.

Prohibere etiam sub poenis arbitrio vestro universis, & singulis utriusque sexus personis cujusvis dignitatis, gradus, conditionis, præminentie, vel status etiam Eccle-

Varie tamen obortæ sunt difficultates, nec sine gravi eorumdem Monasteriorum incommodo.

Sixtus committit Episcopis, ut in sua quisque Dioecesi præcipiat in Locutoriis Cratibus preponi ferream laminam foraminibus conspersam.

In lamina vero sit ferrea portula cum clave ab Abbatissa custodienda.

Prohibeant quoque omnibus ne Moniales alloquantur extra Locutoria

Et in ipso Locutorio esse non alloquatur, nisi obtemporata a Superioribus in locutoriis deputatis in scriptis obtenta.

Ipsi Episcopi singulis annis cum Superioribus Monialium super præmissorum observatione inquirant.

Qui sint intelligendi Superiores, & quibus licentia inscriptis obtineri debeat accedendi ad Locutoria.

Obstantibus derogat.

Transumptis idem addit.

Ecclesiastici, Secularis, & Regularis, etiam Superioribus ipsorum Monasteriorum, ne ad ostia, aut in alio quovis loco cujusvis Monasterii præterquam ad Locutoria deputata cum Monialibus colloqui audeant, ipsique Monialibus, & earum Abbatissis, seu Priorissis, ne personas hujusmodi in alio loco ad colloquium admittant, exceptis his, qui actu Monasterii intervenient, & Confessoribus, qui in locis ad audiendum confessiones Monialium dumtaxat deputatis admitti poterunt, & salvis facultate Superioribus, & aliis a Tridentina Synodo attributa, quoad ingressum intra septa in ædibus necessariis, ac indultis Apostolicis singularibus personis concessis.

Interdicere præterea antedictis personis, demptis illis, quæ sub exemptionibus comprehensæ erunt, ne ad colloquium cum Monialibus, etiam in Locutoriis deputatis accedant absque Superiorum ipsorum Monasteriorum licentia in scriptis obtenta.

§. 4. Ad hæc singulis annis una cum Superioribus prædictis super observatione præmissorum inquirere, & transgressores tam seculares, quam regulares, quantumvis exemptos debitis poenis, pro excessu qualitate, invocato, si opus fuerit, auxilio brachii secularis afficere, aliaque in præmissis, & circa ea, pro regionis more, necessaria, & opportuna facere, & ordinare, auctoritate nostra curetis.

§. 5. Superiores vero, a quibus licentia erunt obtinenda pro colloquiis habendis cum Monialibus ad crates, intelligantur juxta locorum consuetudinem, siquidem si Monasteria fuerint Superioribus regularibus subiecta, illorum sufficit licentia, nisi forsitan consuetudo obtinuerit, ut etiam Episcopi licentia requiratur, quæ servanda erit. Si vero Episcopo erunt subiecta, ab eo impetretur licentia, vel a persona ab eo ad id deputata.

§. 6. Non obstantibus literis Gregorii Prædecessoris prædicti, & quibusvis aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, distorumque Monasteriorum, & Ordinum, quorum illa fuerint, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis & literis Apostolicis, illis, illorumque Superioribus, & personis quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, quibus omnibus, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, illorumque totis tenoribus habenda foret in presentibus literis mentio specialis, illis alias in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibusque.

§. 7. Ut autem præsentibus literæ ad vestrum quemlibet commodius pervenire valeant, volumus, ut illarum transumptis manu Notarii publici subscriptis, & Personæ in dignitate Ecclesiastica constituta sigillo obfirmatis, eadem fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ presentibus adhibetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 20. Decembris anno 1585. Pontificatus nostri Anno I. (a)

IV.

Confirmatio cujusdam Statuti a Capitulo Hildeseim. editi super forma probationum nobilitatis a novis Canonice faciendarum.

Dilectis Filiis Decano, & Capitulo Ecclesie Hildeseim.

SIXTUS PAPA QUINTUS

Dilecti Filii Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Romanus Pontifex, cui universalis Ecclesie regimen ex alto commissum est, inter cætera, quæ ad ejus curam, atque sollicitudinem pertinent, solerti studio providet, ne Ecclesiarum, præsertim Cathedralium, nobilitate Ministrorum, vel alias insignium, laudabilia statuta, & consuetudines antiquæ, & observata violentur, neve contra illorum formam aliqui in ipsarum Ecclesiarum Canonicos, & Ministros, viis, ac modis indirectis cum fraude, fraudemque committentium Animarum periculo, & Ecclesiarum earumdem detrimento adfiscantur, & iis, quæ ad hujusmodi fraudibus, ac periculis obviamandum provide ab aliis facta esse dicuntur, Apostolice muniminis libenter adjicit firmitatem, prout conspiciat in Domino salubriter expedire.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecistis, quod alias Vos, ex quorum Ecclesie statuto, sive antiqua, & hæctenus observata consuetudine cavetur, & observatur, quod in Canonicos ejusdem Ecclesie, pro tempore recipiendi, de nobili militari genere, & ex legitimo matrimonio, usque in octavam generationem procreati, aut graduati esse, ac super verificatione nobilitatis hujusmodi per alios viros nobiles jurari debeat, considerantes perjuriam, multaque alia inconvenientia in dicta Ecclesie non modicum damnum, & interitum, animarumque periculum evenire, & exoriri posse; ac volentes huic ingruenti malo, & incommodis, quantum in Vobis fuit, providere, & occurrere, matura desuper præ-

(a) Hoc anno die 10. Decembris Summus Pontifex Constitutions, cui initium Pastoralis Officii Congregationi Eremitæ S. Michaelis de Murano Ordinis Camaldulensium omnia, & singula Privilegia ab Antecessoribus Pontificibus concessa confirmavit. Literas Apostolicas hujusmodi Confirmationis, consulto omittimus. Solent enim Regulares Familie a singulis fere Pontificibus suorum Privilegiorum confirmationem obtinere, quæ eisdem Brevis in forma communi, ut vocant, concedi solet: Privilegia siquidem non recententur. Causa autem hujusmodi Confirmationum omittendam, quod in posterum servandum nobis proposuimus, emanatis dumtaxat die, anno datarum Apostolicarum Literarum, earumque verbis initialibus, ea fuit, quod eisdem omnino verbis soleant expediri.

Ex Regest. in Secr. Breve.

Prozium.

Pro observatione statuti, ne quis in Canonicum admittatur, nisi ortum se nobili genere, iudice probaverit, decreverant Canonici.

Probationes fieri modo hic indicato.

prahabita deliberatione, & consilio, statutum, & seu consuetudinem hujusmodi in hunc modum reformatis, & declaratis; quod nimirum ex tunc deinceps in dicta Ecclesia Canonicos, pro tempore recipiendi, ex legitimo matrimonio, & parentibus nobilibus prognati esse, ac pro hujus verificatione singuli per spatium unius Mensis ante requisitionem eorum admissiois, Parentum, Avorum, Pro-Avorum, & Ab-Avorum, ex nobilitate prognatorum ad quartam, & totidem ex parte Matris, etiam ad quartam generationem insignia exhibere debeant, ut ex illis examinari, & manifesto constare possit, super recipiendo hujusmodi, ac illius nobilitate nihil differentie, nec erroris existere: & quod ea omnia veritate fulciantur, iidem recipiendi octo nobiles militares offerrent, ex quibus Vos quatuor cognita nobilitatis, qui premissa quantum ad nobilitatem recipiendi hujusmodi, vera esse, medio juramento, & sub sigillo testarentur, & affirmarent sub tenore assecurationis, etiam per Vos exhibenda, evocandi, & deligendi liberam potestatem haberetis, vel si tales Nobiles haberi non possent, quibus, ad premissa, fides adhiberetur, tunc id per proximiorum dictae Ecclesiae Canonicorum nobilitum sigillum; ita quod super recipiendorum hujusmodi nobilitate, nihil difficultatis inhaereret, ac sic qualificati ad Ecclesiam hujusmodi Praebendas obtinendum capaces existerent, doceri etiam deberet; Et insuper, quoad Graduatos, quod ex tunc in futurum graduati in dicta Ecclesia Canonice non admitterentur, nec reciperentur, nisi etiam ab utroque Parente ex simili Thoro prognati, & prius per tres, vel quatuor annos continuos publicum professionis munus in facultate, in qua promoti fuerint, in quacumque Universitate Catholica, & approbata exercuerint, ac pro eorum verificatione promotionum suarum, ac triennalis, vel quadriennalis publicae professionis, per eos antea factae hujusmodi Literas testimoniales exhibere tenerentur, ac alias, prout in publico desuper confecto Documento plenius dicitur contineri.

Hujusmodi formam Apostolicam auctoritate firmari petierunt.

Confirma Sixtus.

§.2. Quare pro parte vestra Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus reformationi, & declarationi hujusmodi, pro illarum subsistentia perpetua, & inviolabili observatione, Apostolice confirmationis robur adjicere, ac alias in premissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.3. Nos igitur reformationis, & declarationis praedictarum, ac desuper confecti documenti, dictaeque Ecclesiae statutorum, & consuetudinum tenores praesentibus, pro sufficienter expressis habentes, vosque, & vestrum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententis, censuris, & penis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existitis, ad effectum praesentium dumtaxat conse-

quendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, Reformationem, & Declarationem, aliaque praemissa, & in dicto documento contenta, prout per Vos facta sunt, perpetuo auctoritate Apostolica, tenore praesentium, dummodo Venerabilis Fratris nostri Episcopi Hildesheimen ad hoc expressus accedat assensus, approbamus, & confirmamus, illisque perpetuae, & inviolabilis firmitatis Apostolicae robor adjicimus, suppletes omnes, & singulos tam juris, quam facti, & alios quoscumque defectus, si qui desuper, quomodolibet, intervenerint, ac decernentes praemissa omnia per eos, ad quos nunc spectat, & spectabit in futurum firmiter, & inviolabiliter observari, & adimpleri debere, ac irritum, & inane quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus praemissis, ac quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dictae Ecclesiae, etiam juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis, etiam ipsi Ecclesiae Heildesheimen, illius Praefuli, aliisque Superioribus, & personis, sub quibuscumque tenoribus, & formis; ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, nec non irritantibus, & aliis Decretis in genere, vel in specie, in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis; Quibus omnibus illorum omnium tenores, eisdem praesentibus, pro sufficienter expressis habentes, latissime hac vice, specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris die 27. Maii 1586., Pontificatus nostri Anno II.

V.

Regularibus Ordinum, etiam Mendicantium interdicitur accessus ad Monasteria Monialium cujuscumque Ordinis Ducatus Ferrariensis, etiam illarum curam gerant, & eorum Jurisdictioni sint subiectae.

SIXTUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

§.1. Regimini universalis Ecclesiae divina dispositione praesidentes, ut in Monasteriis Monialium cujusvis Ordinis clausura inviolata conservetur, ipsaeque Moniales sponso suo Jesu Christo, cui voto perpetuo se dedicaverunt, prout decet, sanctius, & liberius famulari possint, nosque alacrius illarum rationem in extremo Judicio valeamus reddere, motu proprio, & ex certa nostra scientia, hac nostra Constitutione perpetuo valitura statuimus, & ordinamus, quod de cetero quicumque Regularis

Contraria tollit.

Dat. die 27. Maii 1586. An. II.

Ex Regest. in Secr. brev.

Prohibet, quominus Regularis accedant ad Monasteria in Ducatu Ferrariensi.

Exceptis Confessario, & Superioribus, seu Visitatore Regulari cum suo socio.

Qui tamen teneantur pro quocumque delicto suo socii.

Qualitates in Confessario requirenda.

Qua occasione possint ad Monasteria accedere.

Moniales non possint Regularibus muneribus dare.

Possint tamen proponere coram Episcopis, seu Vicariis, sumum, Superiorem, ac Visitatorem super eis, quae ad clausuram pertinent.

Inobedientes arbitrio Ordinarum puniendi.

Derogatio praetoriorum.

gulares quoviscumque etiam Mendicantium Ordinum non audeant accedere ad Monasteria Monialium cujuscumque Ordinis Civitatum, & Diocesum aliorumque quoviscumque locorum Ducatus Ferrariensis, etiam illarum curam gerant, & eorum Jurisdictioni sint subiectae, excepto illarum Confessario, & Superiore, seu Visitatore Ordinis cum uno Socio provecate aetatis, & hi non possint ingredi clausuram Monasteriorum, nisi quando sit visitatio Monasterii intra clausuram hujusmodi.

§.2. Ac praedicti Confessarius, & Superior, seu Visitator teneantur pro omni, & quocumque excessu, seu delicto, si quem, vel quod dictus socius perpetraverit.

§.3. Quodque Confessarii deputentur, qui aetate, & moribus sint approbati, ac Ordinarios ab eorum Superioribus, extraordinariorum loco confessoriorum hujusmodi a pro tempore existentibus Episcopis Civitatum Ducatus hujusmodi, seu eorum in spiritualibus Vicariis generalibus approbatio fiat.

§.4. Ac Superior, & Confessarius praedicti non possint accedere ad aliud Monasterium, praeterquam ad illud, cuius curam habent; & ad ipsa etiam non accedant, nisi pro munere sui officii, ac ejus executione, & occurrentibus casibus, & necessitatibus Monialium, & Monasteriorum hujusmodi; Confessarius vero quotidie pro celebratione missarum, & administratione Ecclesiasticorum Sacramentorum, nec secum adducant nisi unum socium.

§.5. Ac Moniales praedictae non possint munera aliqua Regularibus praedictis dare, nec ipsi Regulares illa recipere.

§.6. Et quod liceat ipsis monialibus proponere coram Episcopis, seu Vicariis praedictis querelas, si quas habeant contra dictos eorum Superiorem, & Visitatorem super concernentibus clausuram interiorum, vel exteriorum sine aliquo censurarum incurfu.

§.7. Districtius inhibentes omnibus, & singulis Regularibus, & Monialibus praedictis sub penis arbitrio praedictorum Episcoporum pro modo culpa imponendis, & moderandis, ne praemissis contravenire audeant, vel praesumant.

§.8. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Monasteriorum, & Ordinum eorumdem juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, Monasteriis, & ordinibus praedictis, illorumque superioribus, & personis per quoscumque Romanos Pontifices Praedecessores nostros, ac Nos, & Sedem Apostolicam, etiam motu, & scientia similibus, ac de Apostolice potestatis plenitudine, & cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac alias quomodolibet, etiam pluries approbatis, confirmatis, & inno-

vatis. Quibus omnibus, & singulis etiam in eis caveatur expresse, quod illis nullatenus, aut non nisi sub certis modo, & forma in illis expressis derogari possit, ac pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio habenda, seu aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, uti de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & servata eorum forma infererentur, praesentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permanfuris, hac vice dumtaxat, specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.9. Volumus autem, quod praemissa omnia, & singula notificentur dilectis filiis modernis, & pro tempore existentibus Generalibus Ordinum, vel aliis Regularibus superioribus, a quibus etiam Moniales hujusmodi de praemissis admoveantur.

§.10. Quodque earumdem praesentium transumptis manu alicujus Notarii publici subscriptis &c.

Datum Romae apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die ultima Maii 1586. Pontificatus nostri Anno II.

VI.

Declarat eum Ecclesiae Praecepto non satisfacere, qui a Dominica Palmarum per totam Octavam Paschatis extra Parochiam sine licentia proprii Parochi, Sanctissimae Eucharistiae sumplerit Sacramentum.

SIXTUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Circumspecta Romani Pontificis providentia ad ea diligenter attendit, ut quae salutem animarum, & quietem personarum Ecclesiasticarum tam Secularium, quam Regularium, & earum conscientiarum serenitatem respiciunt, nullis scrupulis subiaceant.

§.1. Licet itaque Fratres praecipue Mendicantes vigore indultorum, & privilegiorum eis Apostolica auctoritate concessorum, possint administrare Sanctissimum Eucharistiae Sacramentum absque licentia Parochi proprii laicis, & aliis toto anni tempore, praeterquam in die Resurrectionis Domini Nostri Jesu Christi, nihilominus in Terra de Tusculano, & aliis forsitan locis Dioecesis Brixien. circa administrationem dicti Sacramenti dubitatum fuit, an si quis refectus Sacra Communionem ab ipsis Fratribus in uno ex diebus Octavae ipsius Resurrectionis animo, & intentione satisfaciendi praeccepto Ecclesiae, de quo in C. omnis utriusque sexus de penis. & remiss. satisfecerit dicto Praecepto; necnon quod limitatio illa, quae excipit dictam diem Resurrectionis, intelligatur restricta ad cam-

Præfentes Superioribus Generalibus, ipsique Monialibus notificanda.

Transumptis, quae omnia adhibenda fides.

Dat. die 1. Maii 1586. An. II.

Ex Regest. in Secr. brev.

Exordium.

In Dioecesi Brixien. dubitatum est: an Praecepto Ecclesiae satisfaciatur, qui S. Eucharistiam sumplerit; in Ecclesiae Ordinum Mendicantium infra Octavam Resurrectionis.